

HIMALAYAN PROJECTS vzw

LEISELESTRAAT 138 B-8200 BRUGGE BELGIUM

☎ 00 32 (0)50 385704 - Mob:0487 380277

Projectrekening: be14 3800 1081 6783

himalayanprojects@gmail.com - www.himalayanprojects.org

Uittreksel Nieuwsbrief 2006

Druk bezoek op onze medische hulppost in Chitre

Wij waren eigenlijk al een tijdje op zoek om ergens, eerder iets kleinschaligs, te helpen opstarten of mee op te bouwen. Eerder toevallig zijn wij op "Himalayan Projects vzw" gestoten. Dit project sprak ons direct aan ook door het enthousiasme van zijn medewerkers. Na enkele woorden "Nepalees" ingestudeerd te hebben en na wat overleg met Bart Groenvinck over wat er van ons verwacht werd, zijn wij vertrokken naar een voor ons onbekende bestemming.

De eerste indrukken waren heel positief. We werden heel gastvrij ontvangen en voelden ons vlug thuis in een wereld die nochtans heel anders functioneert dan de onze. Nepal wordt als een van de armste landen in deze uithoek van Azië genoemd. De basisbehoeften zoals water, voedsel en onderdak zijn aanwezig maar in beperkte mate.

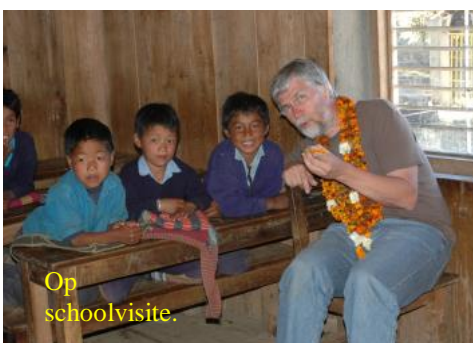
De mensen redden zich wel maar toch is er nog heel veel dat kan verbeterd worden.

Op verscheidene plaatsen waren er geen treffelijke sanitaire voorzieningen, de huizen waren soms echt bouwvallig, elke dag werd er hout gesprokkeld om te koken en om zich 's avonds te kunnen verwarmen. Er was ook weinig kennis van hygiëne. In Chitre, een bergdorpje op twee dagen stappen van Pokhara, hadden de bewoners op medisch gebied geen enkele faciliteit. Het project, om een medische hulppost uit te bouwen op die plaats, verdiende dan ook onze volle aandacht.

Het eerste wat we op punt stelden, met de hulp van Bert Demarest, was de apotheek. We kochten de nodige medicatie aan in Pokhara, dankzij de financiële steun vanuit België. Met behulp van 'porters' (draggers) brachten we de medicatie naar Chitre waar we konden beschikken over een kleine ruimte die we inrichtten als medische post. Langzaamaan kwamen de mensen een kijkje nemen. Al gauw werd hen duidelijk dat ze met hun gezondheidsproblemen bij ons terecht konden. Gaandeweg kregen ze meer vertrouwen en begonnen we effectief een beter zicht te krijgen op hun situatie. Veel van hun klachten duurden al ettelijke jaren maar door gebrek aan middelen (zij het structureel, zij het financieel) raakten ze niet opgelost. Ze kwamen dan ook bij ons terecht met ziekten die soms in een vergevorderd stadium waren.

Stilletjes aan geraakten we ingeburgerd in Chitre en konden we de rondtrekkende toeristen, die veelal kwamen om de prachtige natuur van Nepal te bewonderen, ook de keerzijde van de medaille tonen. Sommige buitenlanders hadden weinig besef van het gebrek aan onderwijs en medische hulp van deze bergbewoners en na een avondje keuvelen rond het houtvuur konden we dikwijls rekenen op een financieel steuntje of wat medicatie.

Het was vreemd om tussen die twee werelden te staan: enerzijds de arme, pover geklede gediensgige en toch immer opgewekte Nepalese bevolking, anderzijds de rijke, goed geklede toeristen die soms arrogant, soms vrijgevig overkwamen. Hoed af voor de mensen van Nepal! En mocht onze verplichtingen het hier toelaten, dan maken we ons terug met veel plezier vrij om naar Nepal te trekken en een handje toe te steken, zij het aan de verdere uitbouw van de hulppost, zij het op heel ander gebied: lesgeven, gebouwen opknappen, schooltjes voorzien van de nodige faciliteiten...

Wij gaan er alvast voor!

Lieven en Marie-Anne.

